

Hiljainen *seurakunta*

2/2018 • syyskuu

KIRKKOHALLITUS⁺
Jumalanpalvelus ja yhteiskunta

*Jumala ohjatkoon sinut rauhan tielle,
että saisit rauhan,
että antaisit rauhan,
että eläisit rauhassa,
että jakaisit rauhan,
että Jumalan rauha loistaisi sinusta.*

*Jumala kanssasi, hän ohjatkoon sinua.
Jumala kanssasi, hän suojelkoon sinua.
Jumala kanssasi, hän vahvistakoon sinua.*

Hiljainen Seurakunta

Päätoimittaja: Riitta Kuusi, PL 210, 00131 Helsinki
Toimitus: Kuurojenpapit
Varainhoito ja osoiterekisterit:
Kirkkohallitus/KJY, PL 210, 00131 Helsinki

Ilmestyminen: Kolme kertaa vuodessa

ISSN 0359-5625 (Painettu)
ISSN 2341-5975 (Verkkojulkaisu)

Kannen kuva: Riitta Kuusi

Pyytäkää, niin te saatte

"Pyytäkää, niin teille annetaan. Etsikää, niin te löydätte. Kolkuttakaa, niin teille avataan. Sillä jokainen pyytävä saa ja jokainen etsijä löytää, ja jokaiselle, joka kolkuttaa, avataan. (Matt.7:7-8)

Tämä on tuttu raamatunlause. Mitä se oikeastaan tarkoittaa? Mitä me pyydämme tai etsimme, mille ovelle me kolkutamme? Tämä sääntö pätee muihinkin asioihin kuin vain hengelliseen elämään.

Itse pyydän useinkin muilta jotakin, useimmiten palvelusta tai tukitoimia. Jotakin, jota haluan jonkun toisen tekävän minun hyväkseni. Varsin usein todellakin saan sen, mitä olen pyytänyt. Muiden ihmisten pyyntöihin ei ole aina aivan helppoa vastata iloisesti ja myönteisesti. Anteeksi pyydän melko harvoin.

Etsimisestä tulee mieleen vanha tarina. Sekä korppikotka että kolibri elävät Afrikan savanneilla. Korppikotka etsii kuolleiden eläinten raatoja luultavasti näkemättä juuri mitään muuta. Kolibri taas etsii kukkia, joiden mesi on sen ravintona. Kolibrin elämä tuntuu jotenkin kauniimmalta ja puhtaammalta. Ei kai kukaan haluaisi olla kuin korppikotka ja etsiä ja muistella asioita, jotka eivät ole kovin rakentavia ja jotka eivät enää ole ajankohtaisia.

Kolkutettavia ovia on monia, jotkut niistä ovat hyvin raskaita. Esimerkiksi sairaalan potilashuoneen ovelle kolkuttaminen on joskus hyvin vaikeaa, kun tietää, että sisällä on henkilö, jonka on tuntenut kymmeniä vuosia ja jonka aika on loppumassa.

Jos taas itse on tuomassa hyviä uutisia, kolkutinta tai ovivaloa tulee käytettyä siten, että viesti voi välittyä viittomattakin.

Oikeastaan pyytäminen, etsiminen ja "kolkuttaminen", toisten huomion herättäminen kattavat suuren osan elämää. On siis hyvin tärkeää asennoitua ympäristöön siten, että tavoitteemme on hyvä, puhdas ja vilpitön, että ajatuksemme kohdistuvat oikeisiin asioihin.

Jeesus käski meitä etsimään jumalayhteyttä näillä kolmella eri tavalla – ja hän myös lupasi, että saamme hyvän vastauksen.

"Lopuksi, veljet, ajatelkaa kaikkea mikä on totta, mikä on kunnioitettavaa, mikä oikeaa, puhdasta, rakastettavaa ja kaunista, mikä vain on hyvää ja ansaitsee kiitoksen." (Fil.4:8)

Tätä Jumala tahtoo teiltä!

Iloitkaa aina.

Rukoilkaa lakkaamatta.

Kiittäkää kaikesta.

Lapsena minulla oli selvä käsitys siitä, mikä minusta tulee isona: ”Jos minusta tulee laiha, minusta tulee mannekiini. Jos minusta tulee lihava, minusta tulee emäntä.” Ei minusta tullut mannekiinia eikä emäntää.

Nuorena mietin kahta asiaa: Mitä haluaisin tehdä elämässäni ja mitä Jumala haluaisi minun tekevän. Vähitellen kypsyi ajatus siitä, että haluaisin tehdä papin työtä. Se ei ollut kovin realistinen toive, koska 1970-luvulla naisia ei vielä vihitty papeiksi meidän kirkossamme. – Rukoilin, että jonakin päivänä naiset voisivat toimia pappeina.

Päädyin siis Helsingin yliopistoon opiskelemaan teologiaa. Opiskelu imaisi mukaansa, oli kiinnostavaa tutkia, miten Raamatun kirjat olivat syntyneet. Kirkon historia herätti monenlaisia kysymyksiä. Harjoittelu sairaaloissa toi opiskeluun elämän – ja kuoleman – tuntua. – Iloitsin opiskelusta, kaikesta uudesta. Rukoilin, että pääsisin tenteistä läpi ja rukoilin sairaiden ihmisten kanssa ja heidän puolestaan.

Aikanani valmistuin teologian maisteriksi. Samoihin aikoihin Kirkolliskokous äänesti naispappeudesta, vastustajien kanta voitti. Uskonnon-opettajaksi kelpasi nainenkin. Murrosikäiset nuoret opettivat varmaan enemmän minulle kuin minä heille. Heidän elämäänsä oli mielenkiintoista seurata. – Iloitsin nuorista ihmisistä ja elämästä. Rukoilin erityisesti joidenkin nuorten puolesta, joilta elämä vaati liian paljon liian aikaisin.

Yli kaksikymmentä vuotta kului maisteriksi valmistumisestani ennen kuin sain pappisvihkimyksen. Toukokuussa tuli kaksikymmentä vuotta pappeutta ja syyskuun alussa kaksikymmentä vuotta siitä, kun tulin Eeva Ylösen sijaiseksi Kirkkohallituksen kuurojenpapiksi. – Kiitän näistä vuosista, kaikesta missä olen saanut olla mukana.

Syyskuun alusta tänä vuonna jään eläkkeelle Kirkkohallituksesta. Kuurojenpappi Maria Lindberg jatkaa kirkon viittomakielisen työn asiantuntijana Kirkkohallituksessa. Hyvän Jumalan siunausta uuteen tehtävääsi!

Rauhan Jumala varjellee koko olemuksenne, teidän henkenne, sielunne ja ruumiinne.

Kristiina haastattelee kummissihtööri Pirjoa.

Visailussa testattiin tietoja Kuurojen Lähetyksestä.

Rakkaudesta lähetystyöhön

Kuurojen Lähetyksen vuosijuhlaa vietettiin Turun Kristillisellä Opistolla 17.-18.3.2018. Juhlien teema *Rakkaudesta lähetystyöhön* oli tullut monille meille tutuksi Kuurojen Lähetyksen toiminnanjohtaja Inkeri Vyyryläisen sähköpostien allekirjoituksena. Turun juhlat olivat Inkerin viimeiset juhlat tässä tehtävässä. Kiitos Inkeri, kaikesta siitä, mitä olet tehnyt Kuurojen Lähetyksen hyväksi! Hyvän Jumalan siunaus seuratkoon sinua uusilla poluillasi!

Kristillisellä Opistolla oli hyvät puitteet vuosikokoukselle ja vuosijuhlalle. Riitta Kuusi jatkaa vielä vuoden Kuurojen Lähetyksen puheenjohtajana. Hallituksen jäsenet ovat Aulikki Alimaa, Irma Frondelius, Marja-Leena Lehtonen, Kristiina Hovi (varapuh. joht.), Ansa Mielty ja Terhi Lappinen. Varajäsenet: Pirjo Kilkkilä-Öztürk, Liisa Santala ja Marjo Rajaniemi.

Tervetuloa ensi vuonna Ouluun!

Inkeri oli mukana viimeistä kertaa.

Kuurojen Lähetysten hallitus esittäytyy.

Varapuheenjohtaja Kristiina Hovi haastatteli uutta kummissihteeri Pirjo Kilkkilä-Öztürkiä. Muusta ohjelmasta mainittakoon terveiset Kuurojen Lähetysten syksyllä tekemältä Tansanian matkalta. Mwangan koulusta kertoivat Aulikki Alimaa, Kristiina Hovi, Ansa Mieltä ja Riitta Kuusi.

Sunnuntaina juhlaväki osallistui Maarian kirkossa kaksikieliseen messuun, jossa saarnasi piispa Kaarlo Kalliala. Lounaan jälkeen saimme lisää Tansanian terveisiä Njomben kuurojenkoulusta. Lopuksi kuurojendiakonissa Anne-Mari Kyllönen ja Ari Luttinen toivottivat meidät tervetulleeksi Ouluun 30.-31.3.2019.

Paratiisin portilla

Vantaan seurakunnan vammaistyö järjesti retken Vivamon Raamattukylään. Kaunis sää suosi retkipäiväämme. Bussi oli ihan täynnä, koska monet innostuivat lähtemään katsomaan näytelmää nimeltään "Paratiisinportit". Vantaalta meitä lähti yhdeksän viittomakielistä mukaan retkelle. Vivamossa tapasimme Lohjan alueen kuurojen retkiryhmän.

Vivamo sijaitsee Lohjanjärven rannalla kauniin luonnon helmassa. Upeassa omenapuutarhassa omenapuut oli leikattu mataliksi soikion muotoon. Ennen näytelmää nautimme maittavan lounaan ja ulkona ihastelimme kukkivia omenapuita.

”Miksi maailmassa on niin paljon surua, vaikka Jumala loi kaiken hyväksi?” Näytelmän teema nousee Nikon kysymyksestä isoisälleen Simeonille. Isoisä on kokenut syvän surun, mutta hän on säilyttänyt elämässään toivon ja kiitollisuuden. Simeon johdattaa Nikon luomisen aamun ja paratiisin kauneuteen, josta ihminen joutuu lähtemään pois. Kukaan ei selviä elämästä ilman suruja, mutta Jumala lupaa edelleen tehdä kaiken uudeksi.

Näytelmä oli vaikuttava. Riipaisevan kaunis ja lohdullinen kertomus aiheesta, joka koskettaa kaikenikäisiä. Myös lavastus, näyttelijöiden puvut ja tanssiesitykset olivat upeita.

Ainoa näytelmän katselemista häiritsevä asia oli tulkkauspaikan sijainti. Tulkkien tulkkauspaikkaan on jatkossa kiinnitettävä huomiota. Nyt tulkkauspaikka oli näytelmäalueen sivussa. Näytelmää esitettiin neljässä eri paikassa, joten siirryimme metsäpolkuja pitkin seuraavalle näytelmäalueelle.

Vivamon työssä ystävien tuki ja vapaaehtoinen talkoohanos ovat tärkeitä. Näytelmät toteutetaan vapaaehtoisvoimin. Tehtävissä auttaa iloinen asenne ja yhteistyökyky erilaisten ihmisten kanssa. Näytelmän aikana ei saa ottaa kuvia, mutta muualla saa kuvata.

Näytelmän jälkeen nautimme päiväkahvit. Vivamossa on myös oma pieni kauppa, josta voi ostaa kristillisiä kirjoja, musiikkia ja erilaisia koriste-esineitä.

Iloisin mielin läksimme kotimatalle.

Juutalaiset juhlat

Jeesuksen elämässä

Jeesus vietti kansansa Israelin kaikkia juhlia jo lapsuudestaan alkaen, heti tultuaan lain pojaksi, eli ”käytyään rippikoulun”, kuten voimme ajatella. Jeesus vietti ”konfirmaatiojuhlansa” Jerusalemin suuressa temppelissä. Siellä hän esiintyi ensimmäistä kertaa omasta hengellisestä elämästään vastuunsa ottaneena nuorena miehenä. Tästä kerrotaan Luuk. 2:41-51. Raamattu kertoo, että papit ihmettelivät Jeesuksen ymmärrystä ja vastauksia.

Toisaalta Jeesus oli aivan niin kuin rippikoululaiset, ei hän ajatellut kaikkia asioita loppuun asti. Sinä muistat omasta rippikoulustasi yhtä ja toista. Asioita, jotka siellä opetettiin, mutta myös seikkoja, joista te viitoitte vain keskenänne. Ehkä kyse oli yöllisestä hiipimisestä ulos tai muihin huoneisiin.

Jeesus jäi Jerusalemiin, kun vanhemmat lähtivät juhlista kotiin. Hän oli kateissa kolmen päivän ajan. Hän piti oman ”jatkorippikoulun” Jerusalemin temppelissä. Tosin niin, että Jeesus opetti asioita, jotka hämmästyttivät pappeja ja muita kuulijoita. Emme tiedä mitä Jeesus heille kertoi. Mutta oli pääsiäisen aika ja ehkä keskustelut liittyivät pääsiäiseen. Runsaat 20 vuotta myöhemmin juutalaisten pääsiäinen sai uuden sisällön ja merkityksen. Jeesus ristiinnaulittiin, hänen kuolemansa sovitti maailman synnin.

Ennen kuolemaansa Jeesus lupasi lähettää puolustajan, Pyhän Hengen. Tästä kerrotaan Joh. 14:16. Helluntaikin oli Israelin kansan ikivanha juhla, lain antamisen juhla ja myös sadonkorjuujuhla. Hesekelein (36:26) profetian mukaan Jumala muuttaa meidät Henkensä vaikutuksesta.

Ehkä olet itsekkin viettänyt helluntaita, sitä pidetään seurakunnan syntymäpäivänä. Pyhä Henki opettaa ja muistuttaa meitä kaikesta siitä, mitä Jeesus sanoi. *Jokainen, joka uskoo, tulee hänessä vanhurskaaksi, vapaaksi kaikesta, mistä te ette voineet Mooseksen lain kautta vanhurskaaksi tulla.* (Apt. 13:19)

Edellä mainitut kevään juhlat toteutuivat Jeesuksen elämässä.

Raamatussa kerrotaan, että Jeesus vietti myös lehtimajanjuhlaa. (Joh. 7) Juhla-aika kesti viikon verran, se oli iloinen juhla, jota vietettiin sadonkorjuujuhla. (2. Moos. 23:39-43) Juhlan nimi muistuttaa siitä, kuinka israelilaiset asuivat lehtimajoissa matkalla pois Egyptistä. Sakarjan kirjassa lehtimajanjuhla ja Herran päivä liittyvät yhteen. (Sak. 14:8) Lehtimajanjuhla on ollut lopunajallisen odotuksen läpitunkema kiitosjuhla. Siihen sisältyvät katumus, tuomio ja suuri ilo.

Katumus ja parannuksenteko ovat mukana jumalanpalveluksessa synnintunnustuksena. Sen jälkeen seuraa synninpäästö. Tämä niin sanottu rippi voi mennä ohi huomaamatta. Juutalaisten katumusjakso päättyy suureen sovituspäivään. Jeesus on meidän sovittajamme. *Hän on meidän syntiemme sovittaja, eikä vain meidän vaan koko maailman.* (1 Joh. 2:2)

Israel on aina viettänyt suurta sovituspäivää vastaan ottamalla sen paastoamalla, rukoilemalla ja lukemalla kirjoituksia. Jeesuskin paastosi, rukoili ja luki kirjoituksia yhdessä opetuslastensa kanssa.

Sitten on juhlan aika, näin profeetta Jesaja: *Katso, Jumala on minun pelastukseni; minä olen turvassa enkä pelkää, sillä Herra, Herra on minun väkevyyteni ja ylistysvirtteni, hän tuli minulle pelastukseksi. Te saatte ilolla ammentaa vettä pelastuksen lähteistä.* (Jes. 12:2-3)

Teksti puhuu pelastuksesta. Heprealainen sana pelastus viittaa Mesiaan heprealaiseen nimeen Yeshua. Jeesus osallistui lehtimajanjuhlaan ja hän opetti temppeliin kokoontunutta kansaa. Jeesus yhdistää profeetta Sakarjan sanat elävästä vedestä itseensä:

Juhlan suurena päätöspäivänä Jeesus nousi puhumaan ja huusi kovalla äänellä: "Jos jonkun on jano, tulkoon minun luokseni ja juokoon! Joka uskoo minuun, 'hänen sisimmästään kumpuavat elävän veden virrat', niin kuin kirjoituksissa sanotaan." Tällä Jeesus tarkoitti Henkeä, jonka häneen uskovat tulisivat saamaan. Vielä ei Henki ollut tullut, koska Jeesusta ei vielä ollut kirkastettu. (Joh. 7:37-39).

Tässä Jeesus kutsui sekä omia aikalaisiaan että meitä tulemaan luokseen ja ammentamaan ilolla vettä pelastuksen lähteestä. Hän on tämä lähde. On juhlan aika. Lehtimajajuhlan tarkoitus on keskittyä iloon ja kiitokseen viikon ajan.

Lehtimajajuhla on ennakkokuva siitä juhlasta, johon me, toivon mukaan, olemme matkalla. *Iloitkaamme ja riemuitkaamme ja antakaamme kunnia hänelle, sillä Karitsan häät ovat tulleet...* (Ilm. 19:7)

Veljet, jotta ette olisi oman viisautenne varassa, teidän tulee tuntea tämä salaisuus: paatumus, joka on kohdannut osaa Israelin kansasta, kestää siihen asti, kun muista kansoista koottava määrä on tullut täyteen. Sen tapahduttua koko Israel on pelastuva, niin kuin on kirjoitettu:

-- Siionista on tuleva Pelastaja,

hän poistaa jumalattomuuden Jaakobin jälkeläisistä.

Ja tämä on minun liittoni heidän kanssaan: minä otan pois heidän syntinsä.

(Room. 11:25-27)

Juutalaiset viettävät juhlia tänä vuonna seuraavasti: Rosh hashana 10.-18.9 (Katumus), Yom Kippur 19.9. (Sovitus). Sukkot 24.-30.9 (Lehtimajajuhla).

Keuruun kuurojen retki

Pihlajavedelle 31.5.2018

Pihlajavesi on pieni kylä Keski-Suomessa, lähellä Keuruuta. Retkikohteemme oli "keskellä ei mitään", Pihlajaveden erämaakirkko, joka oli rakennettu 1770-luvulla.

Kokoonnuimme sinne ensin ja vastassa oli paikallinen opas. Hän kertoi vaikuttavia tarinoita kirkosta ja tuohon aikaan kylässä eläneistä ihmisistä. Ihasteltiin ja ihmeteltiin, "ihme ja kumma" pyörikin monilla mielessään. Miten siihen aikaan ihmiset olivat tulleet "keskelle ei mitään" ja alkaneet rakentaa kaunista ja erikoista puukirkkoa, esimerkiksi ilman rautanauvoja.

Pihlajaveden kirkko on kesäisin suosittu vihkikirkko. Opas kertoi, että Erämaakirkossa vihittyjen parien avioliitot olisivat kestävämpiä kuin muulla vihittyjen. Jäimme miettimään, onkohan totta?

Kokoonnuimme keskelle ei mitään.

Opas kertoi tarinoita kirkosta.

Marja-papin pitämän hartaushetken jälkeen siirryimme kirkosta muutaman kilometrin päähän leirikeskukseen, joka oli kuin omalla saarella. Keuruun seurakunta oli järjestänyt tarjoilua: salaattia, makkarapaistoa, kahvia ja pullaa.

Päivä oli kaunis, mutta hiukan tuulinen. Siitä huolimatta siirryimme ulos aivojumppaamaan. Jumppaa veti Johanna Lajunen Kuurojen Palvelusäätiöstä. Aivonystyrät laitettiin töihin. Meillä kaikille oli hauskaa erilaisten tehtävien ja leikkien parissa. Siinä samalla saimme hyvää tietoa ja huolto-ohjeita aivoille. Vielä lopuksi Sirpa kertoi Kuurojen Liiton ajan-kohtaiset asiat. Päivän edetessä iltapäivään olikin jo kotimatkan aika.

Kauniit kiitokset aurinkoisen retkipäivän järjestäjille: Johanna Lajunen, Kuurojen Palvelusäätiö, Sirpa Kallio, Kuurojen Liitto, Anneli Ruuki, Keuruun seurakunta ja kuurojenpappi Marja Saukkonen.

Raamatun kertomuksia valokuvina

Aspa-koti Perhoslehdon kuurojen kanssa teimme yhteistyössä kuvasarjat: Laupias samarialainen ja Lesken ropo. Perhoslehdosta mukana olivat Tapio Hietikko, Kari Juhani Nieminen, Hannu Nummela, Jari Muis-tola, Kirsi Partanen ja valokuvaajana Katja Laurila.

Kuvasarjat perustuvat Raamatun kertomuksiin Luukas 10:30-37 Laupias samarialainen ja Luukas 21:1-4 Lesken ropo. Teimme yhdessä kuvakäsikirjoituksen teksteihin, mietimme kuvauspaikat sekä vaate-tuksen ja muun tarvittavan materiaalin. Päätimme käyttää Raamatun ajan tyyllisiä vaatteita ja lisätä mukaan jotakin tähän päivään kuuluvaa.

Raamatun tekstit puhuttelevat meitä tämän ajan ihmisiä. Raama-tun kertomusten sanoma on iätön. Se ei vanhene koskaan. Niinpä aasi vaihtui polkupyörään ja raha pankkikorttiin.

Olimme päättäneet ilmoittaa mo-lemmat kuvasarjat Kuurojen kulttuuripäivien valokuvauksen kilpa-sarjaan. Saimme tarkemmat ohjeet, kuvasarjassa saa olla neljä kuvaa. Kokoonnuimme taas yhteen valitsemaan kuvat ja kehystämään ne kil-pailua varten.

Kuurojen kulttuuripäivillä sunnun-taina 27.5. saimme kunniamaininnan aikuisten valokuvauksen ryhmä-työstä. Meitä kehoitettiin jatkamaan valokuvausta.

Kiitän aspalaisia innostavasta ja mukavasta yhteistyöstä!

Minna lähti Mongoliaan

Minna Aron työ Porin kuurojentyöntekijänä on kestänyt jo yli 12 vuoden ajan. Nyt Minna on lähdössä lähetystyöhön Mongoliaan, ensin kielikouluun Ulan Batoriin ja sen jälkeen toimipaikalleen Tsetserlegiin kuurojentyöhön.

Jo 7-vuotiaana ensimmäisellä luokalla Minna sai lähetyskutsun. Hän kirjoitti aina Ystävä- kirjoihin kysymykseen 'Miksi aiot tulla?' vastauksen: Lähetysaarnajaksi. 8.-luokalla Minna kysyi opinto-ohjaajalta, miten hänestä voisi tulla lähetystyöntekijä. Kiinnostusta vieraisiin maihin ja kulttuureihin oli ollut suvussa aikaisemminkin. Minnan mummun isä oli ollut 1800-luvulla merimies.

Minna kertoi häntä haastatellessani seuraavaa:

"Kiitos Porin kuuroille ja kaikille kuuroille, joita olen saanut tavata. Kuurot ovat muuttaneet minua paljon. Erityisesti mieleeni ovat jääneet monet näytelmät, joissa kuurot olivat innolla mukana sekä näyttelijöinä että katsojina. Kuurojen elämänyhteys, ryhmän kiinteys ja toinen toisensa tukeminen tuovat mieleeni suuren perheen ja tämä on tehnyt minuun vaikutuksen. Tänä päivänä yhteisyys on merkittävä asia."

Minna kuvaa omaa syksyään näin:

"Kun tämä lehti ja haastattelu julkaistaan alkusyksyllä, päiväohjelmani on seuraavan lainen:

Aamupäivällä opiskelen Mongolian kieltä opettajan johdolla. Iltapäivällä opiskelen itsenäisesti ja teen kotitehtäviä.

Elämän perusasiat tulevat olemaan erilaisia. On etsittävä ne paikat, joista voi ostaa tarvikkeita ja ruokaa. Ostamisen jälkeen on kokeiltava esimerkiksi shampoota ja arvioitava sopiiko se omille hiuksille. Monet elintarvikkeet ovat erilaisia kuin mihin Suomessa on totuttu.

Ulan Bator on kotikaupunkiani Poria 16 kertaa suurempi. Ilman saastuminen on Ulan Batorissa ongelma erityisesti talvella. Silloin on käytettävä hengityssuojaa. Kaupungissa liikenne on hyvin villiä ja siellä kulkeminen on opeteltava erikseen."

Tulevasta työstä Minna kertoo:

"Tsetzerlegissä työni tulee olemaan kuurojen identiteetin tukemista ja käytännön arjen apua. Myös hengellisten kysymysten pohtimista yhdessä kuurojen kanssa ja sielunhoidollisia keskusteluja."

Rakkaat kuurot, Minna antaa teille seuraavan Raamatun tekstin muistolauseksi:

"Kaikki, mitä teette, se tehkää sydämestänne, niin kuin Herralle eikä ihmisille." (Kol. 3:23)

Lähtömessu 2.9.

*Minä Luojalta kaksi kättä sain,
Luoja kuiskasi rakasta niillä.
Otan kädet käyttöön, odota vain.
En voiman suo salassa piillä.*

*Jumala, sinulta käteni sain,
koko sieluni sinua kiittää.
Minun käteni ovat kanava vain,
mitä tahdot, se tee, se riittää.*

Jukka Leppilampi

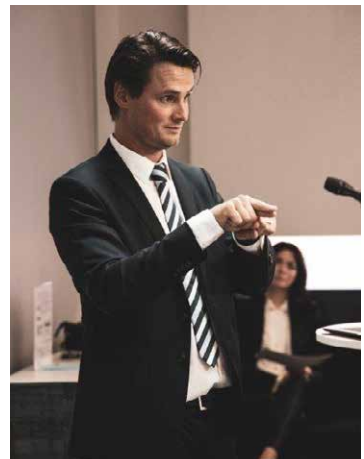
Riitta Kuusi, Seija Einola, Maria Lindberg,
Janne Rissanen ja Päivi Korhonen.

Diakoniatyöntekijöiden ympäröimänä.

Matti-Veikko ja Riitta Kuusi.

Tomas Uusimäki

Riitta Kuusi jää eläkkeelle

ML Milloin aloitit kuurojentyössä?

RK Aloitin syksyllä 1998 Kirkkohallituksessa kuurojenpappi Eeva Ylösen viransijaisena. Joulukuun alussa 1999 aloitin vakinaisessa virassa kuurojen- ja huonokuuloistyön työalasihteerinä.

ML Mitä kautta tulit kuurojentyöhön?

RK Eeva Ylönen pyysi minua sijaiseksi. Olin tavannut hänen kuurojenleirillä Mikkeliissä. Eeva tiesi, että osaan vähän viittoa. Olin myös saanut pappisvihkimyksen muutamaa viikkoa aikaisemmin. Tehtävään piti olla pappi, koska Eeva oli tehnyt kuurojenpappin työtä.

ML Monessako paikassa olet ollut töissä?

RK Olen ollut opettajana Mikkelin Lyseossa – ja muissakin Mikkelin kouluissa. Sitten olin Mikkelin Hiippakunnan tuomiokapitulissa koulutyön sihteerinä. Yhden kesän pappina Kuusankoskella. Ja viimeiset 20 vuotta Kirkkohallituksessa kahdessa eri paikassa Katajanokalla ja Etelärannassa. – Kesätöitä ei lasketa!

ML Milloin opit viittomakielen?

RK Sisareni Kaija Salekari oli töissä Suomen Kuurosokeat ry:ssä 1980-1990-luvuilla.

Tein vapaaehtoistyötä kuurosokeiden kanssa. Sitä varten menin ensin viittomakielen alkeiskurssille ja sitten intensiivikurssille. Sitten olin lähes 20 vuotta uskonnon tuntiopettajana, ja unohdin paljon viittomakielestä. Jäin opettajan työstä työttömäksi 1990-luvun puolivälissä. Mikkelissä järjestettiin työvoimakoulutuksena viittomakielen kurssi. Viisi kuukautta opiskelin kokopäiväisesti viittomakieltä ja kuurojen kulttuuria, tein A-tason tentin ja sain ihan hyvän pohjan viittomakielessä.

ML Montako vuotta toimit nuorten kuurojen kanssa?

RK Noin 10 vuotta.

ML Miltä viittomakielinen käännöstyö tuntui?

RK Se oli todella mielenkiintoista ja haasteellista! Opin paljon siitä, kuinka viittomakielellä ajatellaan ja kuinka ilmaista erilaisia asioita. Monta kertaa oli melkein mahdotonta selittää, mitä jokin asia tarkoittaa. Kun lopulta löytyi ratkaisu johonkin vaikeaan tekstiin, se tuntui mahtavalta.

ML Mikä on suurin muutos, jonka olet kohdannut työurasi aikana?

RK Suurin muutos on ollut tekniikan kehittyminen kommunikoinnissa viittomakielisten ihmisten kanssa. Kun tulin töihin, käytettiin tekstipuhelinta, faksia ja perinteisiä kirjeitäkin. Nyt lähes kaikki hoituu älypuhelimella. – Paitsi tietenkin ihmisten kohtaaminen ja halaukset!

ML Tätä kadut, että teit tai et tehnyt työsi aikana?

RK En kadu sitä, että tulin tähän työhön, vaikka se on tarkoittanut sitä, että olen asunut mieheni kanssa osan viikosta eri paikkakunnalla. Työ on ollut ainutlaatuisen monipuolista, haastavaa ja antoisaa.

ML Parhaat tai hauskimmat muistosi urasi aikana:

RK Parhaita muistoja ovat kohtaamiset seurakuntalaisten kanssa: nuorten kanssa leirillä, Kuurojen Lähetyksen vuosijuhlat, monet juhlat, joissa olen ollut pappina...

ML Mitä teet ensimmäisenä päivänä eläkeläisenä?

RK Ensimmäisenä päivänä menen lastenlasten kanssa katsomaan Prinsessa Ruususta! Toisena päivänä olen lupautunut saavu-messuun saarnaamaan Vantaalle. Messun jälkeen on tietenkin kirkkokahvit viittomakielisen seurakunnan kanssa!

Jos haluat tietää enemmän Riitasta, hänen työstään ja elämästään, Kotimaa-lehden heinäkuun numerossa on Riitan haastattelu. Haastattelu on myös Kotimaan verkkolehdessä, linkki siihen on esimerkiksi Viittovan seurakunnan ja Kuurojen Lähetyksen FB-ryhmässä.

Heikki Sandholm

in memoriam

19.1.1938-26.3.2018

Tampereen viittomakielisen yhteisön ja seurakunnan pidetty jäsen Heikki Sandholm on poissa. Kuten niin monena vuonna aiemmin, Heikki oli aikeissa osallistua myös tänä vuonna Kiirastorstain tulkattuun ehtoolliskirkkoon. Mutta toisin kävi. Heikki oli yllättäen saanut kutsun Taiwaan kotiin. Jäämme syvästi kaipaamaan häntä.

Muistamme Heikin aktiivisena, ahkerana ja toisia kunnioittavana herrasmiehenä. Hänellä riitti aina aikaa moniin seurakunnan toimintoihin viittomakielisen yhteisön muiden tehtävien lisäksi. Heikki toimi monia vuosia Tampereen seudun viittomakielisen seurakuntaneuvoston puheenjohtajana. Erityinen sydämen asia hänelle olivat Tampereen kuurojen kirkkopäivät ja niihin liittyvät tehtävät. Hän koki tärkeänä sen, että kaikki kuurot pääsisivät viittomakieliseen yhteyteen, vanhemmat kuurot esimerkiksi yhdistyksen Seniorikerhoon, ja kaikki halukkaat kuurot viittomakielisen vapaaehtoistoiminnan piiriin tai moniin muihin yhteisiin rientoihin myös seurakunnassa.

Heikki oli aina vastuunsa tunteva, sen minkä hän lupasi tehdä, sen hän myös toteutti. Hän matkusti tarvittaessa eri puolilla Suomea hoitamassa erilaisia hänelle uskottuja kuurojen yhteisön tehtäviä. Tärkeää Heikille oli kaikista lähimmäisistä huolehtiminen, mikä näkyi myös Viva-vapaaehtoistoiminassa. Elinvoimaisesta aktiivisuudesta loppuun asti kertoo se, että vielä 80-vuotiaana urheilumiehenä hän puhalsi erotuomarina koripallopelissä.

Oma perhe oli Heikille hyvin tärkeä. Hän seurasi aina innokkaana lastensa ja lastenlastensa erilaisia elämänvaiheita ja oli ylpeä heistä. Heikki vietti yleensäkin paljon aikaa läheistensä kanssa. Omasta lapsuudestaan Heikki kertoi muiston joulukirkosta: Kuulevat vanhemmat, äiti ja isä, kuuntelivat papin puhetta ja veisasivat virttä. Sillä aikaa kuuro pieni Heikki-poika joutui istumaan paikallaan, vain katselemaan ympärilleen ja miettimään: "Onpa tylsää!" Noista päivistä lähtien on tapahtunut paljon edistystä.

Viittomakieli, viittomakielisyys sekä oman kielen vaaliminen ja sen aseman parantaminen olivat Heikille hyvin tärkeitä. Tämä näkyi sekä kuurojen että kuulevien kohtaamisissa. Esimerkiksi kuulevilta papeilta tulkatun tilaisuuden jälkeen kirkkokahvilla hän aina muisti ystävällisesti kysyä: "Osaatko viittoa?" Mikäli pappi ei osannut viittoa, niin Heikki opetti viittomaan tervehdyksen ja kiitoksen.

Kiitollisena muistamme Heikkiä toisia kunnioittavana ja muita huomioidena isällisenä paimentajana.

Viittomakielisen seurakunnan puolesta kuurojendiakonissa Sirpa Toivo

Elli Haarala in Memoriam

Elli Maria Haarala s. 20.10.1931 Korpilahti, k. 15.4. 2018 Jyväskylä

Uttera Elli Haarala o.s. Lapinmäki nukkui ikiuneen 86-vuotiaana läheisten läsnä ollessa Huhtasuon palvelutalossa Jyväskylässä. Elli syntyi 20.10.1931 Korpilahdella. Huonokuuloinen Elli oppi viittomakielen vanhemmalta kuuroilta siskoltaan Lyyli Laaksoselta, joka kävi Jyväskylän viittomakoulua.

Elli hakeutui kuurojen pariin toimittuaan aktiivisena jäsenenä Jyväskylän kuurojen Nuortenkerhossa sekä oltuaan töissä mm. Kuurojenkoti Ävikissä. Vanhustentyöstä tulikin Ellin elämäntehtävä. Hän jäi eläkkeelle Keljon vanhainkodista Jyväskylässä työskenneltyään siellä laitosapulaisena.

Elli muistetaan ehtymättömänä tarinankertojana. Ainekset tarinoihin Elli oli ammentanut eletystä elämästä ja kohtaamisistaan ihmisistä. Elli oli eläinrakas. Lapsuudenkodin lehmät ja myöhemmin kissat ja koirat saivat aina Ellin sydämen sykkimään.

Elli ja kangaspuut olivat lyömätön pari. Elli innosti Jyväskylän kuurojenyhdistystä, että se hankki jäsenten käyttöön yhdistyksen alakertaan kangaspuut. Elli kävi siellä ahkerasti kutomassa ja auttoi muita kiinnostuneita kutomaan kangaspuilla.

Ellin sydämen asia oli auttaa ja puolustaa niitä ihmisiä, jotka tarvitsevat apua ja tukea. Elli tuki myös kuuroja afrikkalaisia lapsia Kuurojen Lähetyksen kautta. Oman aviomiehen Veikon huolenpito hänen sairastuessaan osoitti Ellin sinnikkyyttä ja periksiantamattomuutta vielä vanhoina päivinään.

Ellillä on kolme tyttäretä, vävyt Kimmo, Tuomo ja Raimo sekä viisi lapsenlasta Eetu, Nelli, Noora, Laura ja Milma. Isoäidille lapsenlapset ovat olleet helmiä.

Kirjoittajat ovat Ellin tyttäret Tuula Haarala-Räisänen, Päivi Korhonen ja Jaana Keski-Levijoki

Veikko Haarala in memoriam

Veikko Olavi Haarala s. 21.03. 1932 Petäjävesi, k. 24.7. 2018 Jyväskylä

Isämme Veikko nukkui ikiuneen helteisenä heinäkuun päivänä. Hän oli menettänyt rakkaan puolisonsa reilu kolme kuukautta aiemmin.

Veikko syntyi kevättalvella Petäjäveden Kintauden kylässä. Hän kuuroutui vauvaikäisenä aivokuumeen seurauksena tai oli jo syntynyt kuurona. Veikolla oli viisi vuotta nuorempi Irja-sisko. Kuurojenpapin tiedotuksen kautta vanhemmat saivat tiedon kuurojenkouluista. Isä pääsi koulun jonotilanteen vuoksi vasta 9-vuotiaana opintielle Ouluun.

Koulu oli oralistinen asuntolakoulu, josta pääsi vain jouluksi ja kesäksi kotiin. Isä on kertonut, miten asuntolanhoitaja kohteli julmasti hänen parasta kaveriaan. Piti olla kiltti ja tekemättä esim. pissavahinkoja.

Samuli Paulaharju, tunnettu kansanperinteen kerääjä, opetti isälle puutöitä ja veistoa. Isä piti hänestä.

Veikko kävi Turun kuurojen ammattikoulun muurarilinjan. Hän teki työuransa aikana muurarintöitä niin Jyväskylässä kuin lähiseuduillakin.

Isä tapasi Ellin Jyväskylän kuurojenyhdistyksen toiminnassa. Hän kävi moottoripyörällään Kinkomaalla Muuramen puolella tapaamassa tyttöystävänsä. Elli toimi siellä eläintenhoitajana. He avioituivat v. 1961 ja saivat kolme lasta.

Isä rakensi ja muurasi itse perheelleen omakotitalon Jyväskylän Kortemäkeen. Hiihtoladut olivat aivan kodin juurella, Laajavuoreen pääsi hiihtolenkeille.

Veikko pelasi nuorena Jyväskylän kuurojen urheiluseura Jalo:ssa koripalloa ja oli muutenkin urheilullisesti aktiivinen sairastumiseensa saakka.

Isää lämpimästi muistaen
tytöt
Tuula Haarala-Räisänen perh.
Päivi Korhonen perh.
Jaana Keski-Levijoki perh.

Kirkolliset

Kastettuja

Noel Emil Granvik
vanhemmat Jan-Erik ja Jenni Granvik

s. 9.3.2018 Turku, kastettu
29.4.2018 Turku

Lila Hilda Kristiina Koskela
vanhemmat Janne ja Ilona Koskela

s. 24.2.2018,
kastettu 13.5.2018 Oulu

*Kiitos kasteen lahjasta!
Johda kohti taivasta.*

Avioliittoon vihittyjä

Arto Olavi Savolainen ja
Anne Sinikka os. Syrjälä

11.8.2018 Länkipohja, Jämsä

*Herran siunaus
saattaa teitä matkallenne.
Iloitkoon nyt sydämenne!*

Kuolleita

Elli Maria Haarala

s. 20.10.1931 Korpilahti,
k. 15.4. 2018 Jyväskylä

Veikko Olavi Haarala

s. 21.03. 1932 Petäjävesi,
k. 24.7. 2018 Jyväskylä

Risto Pentti Olavi Koivula

s. 19.6.1935 Käkisalmi,
k. 2.5.2018 Vaasa

Annikki Moilanen

s. 19.6.1936 Kajaani,
k. 28.3.2018 Jyväskylä

Heikki Johannes Sandholm

s. 19.1.1938 Käkisalmi,
k. 26.3.2018 Tampere

Seija Anneli Pirhonen

s. 29.1.1944 Parikkala,
k. 23.2. 2018 Tampere

Vappu Linnea Pellikka

S. 29.4.1922 Turku,
k. 21.8.2018 Turku

Vuokko Kyllikki Björkvik,
os. Kiiskilä

s. 31.5.1945 Lestijärvi,
k. 18.5.2018 Larsmo/Luoto

*Kiitos, Herra, matkasta!
Ole tienä, valona.
Näytä meille määränpäämme,
käsiisi me täällä jäämme.*

Seurakuntien diakoniatyöntekijöitä

Espoo

Annika Topio, vs.

Kirkkokatu 1, 02770 Espoo

puh. 040 531 1002

sähköposti annika.topio@evl.fi

Helsinki

Päivi Korhonen

Kolmas linja 22 B, 00530 Helsinki

puh. 09-2340 2544

matkapuh. 050 3019 619

fax 09-2340 2525

sähköposti paivi.korhonen@evl.fi

myös webkamera

Vastaanotto ajanvarauksella.

Iisalmi

Raija Autio

Ilvolankatu 14, 74100 Iisalmi

matkapuh. 044-7335 224

sähköposti raija.autio@evl.fi

Joensuu

Tuula Mertanen

Kirkkokatu 28, 80100 Joensuu

matkapuh. 050 366 0892

(vain tekstiviestit)

sähköposti tuula.mertanen@evl.fi

Jyväskylä

Päivi Lehtinen

PL 103, käyntiosoite Tellervonkatu 5

40100 Jyväskylä

puh. 0505497012

sähköposti paivi.lehtinen@evl.fi

päivystys: ti klo 9-12 ja ke klo 9-11

webkamera-aika: ke klo 11-12

paivi.lehtinen@evl.fi

Kouvola

Ulla Tornainen

Savonkatu 40, 45100 KOUVOLA

matkapuh. 040-7463 444

sähköposti ulla.tornainen@evl.fi

Kuopio

Anna-Sofia Olkkola

Diakoniakeskus, Vuorikatu 21

puh. 040 484 8467

sähköposti anna-sofia.olkkola@evl.fi

Lahti

Päivi Rask

Käyntios. Vapaudenkatu 6, 1. krs,

15110 Lahti

puh. 044-7191 264

sähköposti paivi.rask@evl.fi

vastaanotto joka toinen ke klo 12.15-15,

parittomina viikkoina

Lappeenranta

Hanna Korkalainen

Koulukatu 10 B, PL 45,

53101 Lappeenranta

matkapuh. 040 3126 322

sähköposti hanna.korkalainen@evl.fi

Mikkelin rovastikunta

Anne Pöyry

matkapuh. 0400 143 419

sähköposti anne.poyry@evl.fi

Oulu

Anne-Mari Kyllönen

diakonissa/ Kuulovammaistyö

Keskustan seurakuntatalo,

os. Isokatu 17, 1. krs.

puh. 040-591 2657

sähköposti anne-mari.kyllonen@evl.fi

vastaanotto ma ja to klo 9-11

Skype ti klo 9-11 kannemari

Pori

Minna Taimi

Seurakuntatyön erityispalvelut

Eteläpuisto 10 B, 2. krs., 28100 Pori

matkapuh. 0400-309 761

sähköposti minna.taimi@evl.fi

Savonlinnan rovastikunta

Jukka Rahikainen

matkapuh. 044-776 8011

sähköposti jukka.rahikainen@evl.fi

Seinäjoki

Tanja Salo

Ala-Kuljunkatu 1 A, 60100 Seinäjoki

puh. 06 4184 272

matkapuh. 050-570 6152

sähköposti tanja.salo@evl.fi

Tampere

Sirpa Toivo

Diakonia ja yhteiskuntavastuu

PL 226, Näsilinnankatu 26,

33101 Tampere

matkapuh. 050-561 1028

sähköposti sirpa.toivo@evl.fi

vastaanotto: ti klo 10-12

Tampere

Taru Varpenius

sairaalapastori

TAYS

matkapuh. 050-5702 079

sähköposti taru.varpenius@evl.fi

Tornio

Toini Pieskä

Vammaistyön toimisto, Kirkkokatu 13,
95400 Tornio

matkapuh. 040-5930 760

sähköposti toini.pieska@evl.fi

päivystys ti klo 9.00-11.00

Turku

Kristiina Wallenius-Penttilä

Diakoniakeskus

matkapuh. 040-341 7279

sähköposti kristiina.wallenius@evl.fi

päivystys ti klo 11-13 ja to klo 13-15

Vaasa

Sanna Ala-Välkkilä

PL 78, Vaasanpuistikko 3 E, 2. krs,
65101 Vaasa

puh. 06-3261 265

matkapuh. 044 4808 265

fax 06-3261 449

sähköposti sanna.ala-valkkila@evl.fi

päivystys: ti klo 9-11

Vaasanpuistikko 3 E

Vantaa

Seija Einola

PL 56, 01301 Vantaa

puh. 09-8306 280

matkapuh. 050-3386 212

fax 09-8361 099

sähköposti seija.einola@evl.fi

päivystys: ti klo 9-11 Tikkurilan

Diakoniakeskus,

Unikkotie 5 a A

ja joka toinen torstai

(parillinen viikko)

klo 14-16 Myyrmäen

kirkko, Uomatie 1

Kuurojen Lähetys ry.

Mirva Kulmala

Läntinen Pitkäkatu 22 A 3, 20100 Turku

matkapuh. 045-318 6377

sähköposti mirva.kulmala@kuurojenlahetys.fi

pankkiyhteys Danske Bank FI62 8000 1500 2853 59

FP02

<< LHT - Posti Ab <<
Posti Green

Osoitteenmuutos sähköpostitse: **arja.kunnala@evl.fi**
tai osoitteella Arja Kunnala, PL 210, 00131 Helsinki.

Kuurojenpapit

Helsingin piiri

Janne Rissanen

Käyntiosoite: Helsingin seurakunta-
yhtymä, Kolmas Linja 22B,
00530 Helsinki

matkapuh. 050 3711314

(tekstiviestit)

sähköposti janne.rissanen@evl.fi

Lapuan piiri

Marja Saukkonen

Lapuan hiippakunnan toimisto
Kauppakatu 19 C, 3. krs., 40100
Jyväskylä

puh. 0400-241401

(videopuhelut vain Skypen kautta)

fax 014-211421

sähköposti marja.saukkonen@evl.fi

skype marja.kuurojenpappi

Facebook Marja Kuurojenpappi Saukkonen

Twitter Marja Kuurojenpappi

*Vastaanotto toimistolla ja kotikäynnit
sopimuksen mukaan.*

Mikkelin piiri

Seppo Laukkanen

Kirkkokatu 10, PL 122, 50101 Mikkelä

puh. 015-321 6013

matkapuh. 050-3559 819

fax 015-3216 016

sähköposti seppo.laukkanen@evl.fi

Oulun piiri

Päivi Liiti

Ojakatu 1, PL 85, 90101 Oulu
puh. 044-7555554

sähköposti paivi.liiti@evl.fi

Kotisivut: oulunhiippakunta.evl.fi/

tyoalat/viittomakielinen-tyo/

*Vastaanotto ja kotikäynnit sopimuksen
mukaan.*

Porvoon piiri

Maria Lindberg

KCSA, Eteläranta 8, PL 210,
00131 Helsinki

matkapuh. 050-342 7129

sähköposti maria.lindberg@evl.fi

Turun piiri

Petri Majatie

Hämeenkatu 13, 20500 Turku

puh. 02-2797 041

matkapuh. 0400-824 039

fax 02-2797 001

sähköposti petri.majatie@evl.fi

päivystys: tiistaisin klo 10.00-12.00

Kirkkohallitus

Maria Lindberg

KJY, Eteläranta 8, PL 210, 00131 Helsinki

matkapuh. 050-342 7129

sähköposti maria.lindberg@evl.fi

Taitto ja paino: Grano Oy

Aineisto seuraavaan lehteen toimitettava
10.11.2018 mennessä: maria.lindberg@evl.fi.
(tekstit mielellään sähköpostissa, kuvat
liitetiedostoina)

SUOMEN[†]
EV. LUT.
KIRKKO